

[Martin Sørensen (Peterslund).]

kurrenter for de smaa Købmænd i Landdistrikterne, der skal forrente baade Ejendom og Varelager. Jeg har ikke noget imod, at der paabydes Beskatning af Brugsforeninger, naar det sker paa et rimeligt Grundlag og ikke bliver en Dobbeltbeskatning, men da Sagen ikke foreligger til Behandling her i Tinget i Dag, skal jeg afholde mig fra at komme dybere ind paa dette Spørgsmaal.

I Henhold til de Bemærkninger, jeg har fremført, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse i det høje Ting.

J. S. Foget: Mit Parti har taget Medansvaret for Forøgelsen af de Udgifter, som Lovforslaget skal dække, og vi vil derfor ogsaa være med til at skaffe denne Dækning. Vi har i Folketinget givet Udtryk for vor Tilslutning, og min Stilling til Lovforslaget vil selvsagt være den samme her. Men naar vi saaledes giver vor Tilslutning, er det, fordi Loven kun skal gælde for Aaret 1939—40, thi principielt er vi ikke enige i Lovforslagets Enkeltheder. Vi har den Opfattelse, at den mest retfærdige Skat af alle Skatter er Skat i Forhold til Indtægt. Vi er ikke imod nogen Beskatning af Formuen, men vi er imod, at man ved en saadan Beskatning ikke tager rimelige Hensyn til Formuens Afkastning og Anbringelse. Vi ser ligeledes den Fare i en forøget Formuebeskatning, at en saadan vil modarbejde en ønskelig Rentesænkning.

Naar vi derfor nu giver Tilslutning til det foreliggende Lovforslag, maa det ikke betragtes som en principiel Tilslutning, ej heller som et Løfte om, at vi ved en Forlængelse eller Fornyelse af Loven fortsat vil støtte denne, thi i saa Fald forbeholder vi os at stille Ændringsforslag i Overensstemmelse med de her anførte Synspunkter.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg takker samtlige ærede Ordførere for deres Tilslutning til Lovforslaget. Dette Lovforslag har jo i det store og hele haft en let Gang gennem Rigsdagen, og jeg skal ikke her forstyrre Idyllen ved at gaa ind i en mere eller mindre polemisk Drøftelse af almindelige Skatteprincipper. Jeg skal indskrænke mig til enkelte Bemærkninger i Anledning af de positive Ting, der er fremført.

Det ærede 14de Medlem for 5te Kreds (Bækgaard) antog, at der vilde indkomme flere Penge end beregnet, i hvert Fald for Indkomstskattens Vedkommende, og henviste i saa Henseende til Regnskabsresulta-

terne for 1938—39. Jeg vil heroverfor gøre opmærksom paa, at Selskabsskatten for indeværende Skatteaar vil indbringe væsentlig mindre, end Skatten indbragte i det foregaaende Aar, og det hænger bl. a. sammen med, at Skattefradragene ved Ligningen for 1939—40 er langt større end tidligere. Det er jo saadan, at de ekstraordinære Skatter, som indkommer bl. a. gennem Merindkomstbeskatningen, ikke svares med de fulde Beløb, idet en Del af dem i Virkeligheden gaar til Fradrag i den kommende Beskatning; man maa, om jeg saa maa sige, betale tilbage igen i det kommende Skatteaar en Del af de Penge, der er gaaet ind i det foregaaende Aar, igennem Skattefradragsgodtgørelse. Det bevirker, at Selskabsskatten og tillige Skatten fra nogle af de store Skatteydere bliver væsentlig mindre. Nogen helt klar Oversigt derover foreligger ikke i Øjeblikket, og jeg skal gerne indrømme, at jeg — som jeg plejer at gøre — har regnet saadan, at jeg mener at være paa den sikre Side med Hensyn til Provenuet af Indkomstskatten.

Det ærede 12te Medlem for 2den Kreds (Lange) mente, at man maaske burde være gaaet Laanevejen i dette Tilfælde og i alt Fald ikke saa hurtigt være gaaet til den direkte Dækning. Efter min Mening vilde det i Øjeblikket være tungere og mere byrdefuldt for Erhvervslivet, om man havde tilvejebragt disse Penge gennem Laan i Markedet — jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem mener, at det er i Markedet, Pengene skulde laanes, ikke ved mere eller mindre inflatoriske Manipulationer. Hvis man havde laant disse Penge i Markedet i Øjeblikket, hvor der jo ikke er Pengerigelighed, bl. a. paa Grund af de meget store Vareindkøb, der foretages, tror jeg, det vilde have været mere byrdefuldt end den Ordning, der her er foreslaaet, for Pengene skal jo tages enten det ene eller det andet Sted. I øvrigt har det for mig været det afgørende Synspunkt, at Udgifter som disse maa bæres af Skatterne. Det er det eneste sunde med Henblik paa de økonomiske Tilstande for Tiden, og det er ogsaa det eneste sunde over for Fremtiden.

Det ærede Medlem nærede den Opfattelse, at jeg allerede i det foreliggende Lovforslag burde have taget en Brugsforeningsbeskatning med. Jeg kan om det foreliggende Lovforslag i al Almindelighed sige, at det er formet, som det er, fordi man simpelt hen maatte bruge det Ligningsgrundlag, man har. Jeg agter ikke ved en fremtidig ekstraordinær Beskatning at gaa frem paa den samme summariske Vis som den, der her er Tale